

„La Morenita”: doi sfinți, un cântec

Atât Sf. Ioan Paul al II-lea, cât și Sf. Josemaría au intonat de mai multe ori cântecul „La Morenita” gândindu-se la Sfânta Fecioară. Ascultă cântecul.

25.03.2013

Doi sfinți. Un cântec. Atât Sfântul Ioan Paul al II-lea, cât și Sfântul Josemaría au intonat de mai multe ori cântecul „La Morenita” gândindu-se la Sfânta Fecioară.

Sfântul Josemaría, la sosirea în Mexic, zise:

„Când voi merge la Villa, va trebui să mă scoateți de acolo cu macaraua”.

Sâmbătă 16 mai, Părintele și-a început vizitele la Virgen Morena (Madona Neagră), care s-au prelungit timp de 9 zile. L-au însoțit Pr. Alvaro del Portillo, Pr. Javier Echevarría și alte 3 persoane. S-a format astfel un mic grup care s-a apropiat de bazilică cu discreție. De-abia pe la 6 seara, Părintele a intrat iute, cu tinerețea și sufletul caracteristic cu care se mișcă de obicei, pentru a ajunge la o întâlnire foarte frumoasă și importantă. A ajuns până la prezbiteriu și a îngenunchat. Acolo a rămas mult timp rugându-se, cu privirea fixată asupra Sfintei Fecioare.

În timp ce se ruga, fiii și fiicele sale spirituale mexicane au ajuns încet-încet. Bazilica s-a umplut de chipuri

cunoscute care se rugau, cu toții uniți, pentru ceea ce Părintele a pus la picioarele Sfintei Fecioare.

-„Ai auzit acele cuvinte ale Domnului când, pentru a-și arăta dragostea, zice: dar este posibil ca o mamă să își uite copiii? Și chiar dacă s-ar întâmpla așa ceva, în schimb eu nu-mi voi aminti de iubirea pe care o am pentru voi. De asemenea, nici copiii nu o pot uita pe Mama”.

La 22 iunie, în ajunul întoarcerii sale la Roma, Părintele s-a întâlnit cu un grup de fii ai săi spirituali. Cineva cântă la chitară:

-„Părinte, este un cântec popular vechi. Se spune că este prea melodios, dar mie îmi place. Începutul este puțin încet”:

„Vreau să-ți cânt, femeie, cel mai frumos cântec, pentru că tu ești dragostea mea, regina inimii mele...”

„Și, îndată, Părintele s-a ridicat în picioare:

-„De ce nu mergem cu toții la Villa să cântăm asta Sfintei Fecioare, să-i dăm serenata noastră...” (...)

”După aceea au intonat *La Morenita* și mai multe versuri. Emoția se răspândește, deoarece acolo este o mare parte din Mexic: s-au întâlnit alături de Părinte toți cei care parcurg această cale de fidelitate față de Cristos care este *Opus Dei*.”

Am cunoscut o frumoasă fată cu fața măslinie... și-am îndrăgit-o mult

Fericitul Ioan Paul al II-lea în cartea sa *Ridicați-vă, să mergem!* povestește că:

„Toți credincioșii polonezi merg în pelerinaj la Czestochowa. Și eum am mers încă de copil acolo, ca pelerin. În anul 1936, a avut loc la Jasna Góra

un mare pelerinaj al tineretului studentesc din întreaga Polonie, cu care prilej s-a depus jurământul solemn în fața icoanei. De atunci se repetă an de an.

În timpul ocupației, am făcut un pelerinaj asemănător, de-acum ca student la filologie polonă la Facultatea de Filosofie a Universității Jagellone. Îmi amintesc de acest moment în mod deosebit, deoarece pentru menținerea tradiției am plecat la Częstochowa ca delegați Tadeusz Ulewicz, eu și o a treia persoană. Jasna Góra era înconjurată de armatele hitleriste. Părinții Pustnici ai Sfântului Paul ne-au găzduit. Știau că suntem o delegație. Totul era, bineînțeles, conspirativ. Am avut satisfacția că am putut păstra această tradiție. Ulterior, am mers de nenumărate ori la Częstochowa în diferite pelerinaje - îndeosebi cu pelerinii din Wadowice.

An de an, aveau loc la Jasna Góra exercițiile spirituale ale episcopilor, de obicei la începutul lui septembrie. Prima dată când am participat la o asemenea reculegere eram doar un simplu episcop numit. M-a luat cu el arhiepiscopul Baziak. Îmi amintesc că predicator a fost atunci părintele Jan Zieja, un preot eminent. Firește, primul loc i-a revenit primatului, cardinalul Stefan Wyszyński, un om cu adevărat providențial pentru vremurile pe care le trăiam atunci.

Probabil că tocmai din acele pelerinaje la Jasna Góra s-a născut dorința ca, în pelerinajele mele de papă, să-mi îndrept primii pași spre un sanctuar al Sfintei Maria. Tocmai această dorință e cea care m-a adus, în prima mea călătorie apostolică în Mexic, la picioarele Fecioarei de Guadalupe. Dragostea mexicanilor, și în general a celor din America Centrală și de Sud pentru Maria de Guadalupe - dragoste exprimată în

mod spontan și sentimental, dar foarte intens și profund - prezintă multe analogii cu credința mariană poloneză, care mi-a format și mie spiritualitatea. Mexicanii o numesc cu afecțiune pe Maria *La Virgen Morenita*, nume care s-ar putea traduce liber cu „Madona Neagră”. Au și un cunoscut cântec popular ce descrie dragostea unui tânăr pentru o fată; mexicanii dedică acest cântec Sfintei Fecioare. Încă îmi mai sună în urechi cuvintele melodioase:

Conocí a una linda Morenita... y la quise mucho.

Por las tardes iba yo enamorado y cariñoso a verla.

Al contemplar sus ojos, mi pasión crecía.

Ay Morena, Morenita mía, no te olvidaré.

*Hay un Amor muy grande que existe
entre los dos, entre los dos...*

(„Am cunoscut o frumoasă fată cu
fața măslinie... și-am îndrăgit-o mult.

Seara, cu inimă plină de dor,
mergeam să o văd.

Privind-o în ochi, iubirea-mi se-
aprindea și mai tare.

Oh, iubita mea cu fața măslinie, eu
nicicând nu te voi uita.

O iubire fără margini îi leagă pe cei
doi, îi leagă pe cei doi...”)

Guadalupe, cel mai mare sanctuar
din întreaga Americă, reprezintă
pentru acest continent ceea ce este
Częstochowa pentru polonezi.
Desigur, e vorba de două lumi
oarecum diferite: la Guadalupe este
lumea latino-americană, iar la
Częstochowa lumea slavă, Europa de

Est. Acest lucru s-a putut observa cu claritate în timpul Zilei Mondiale a Tineretului din 1991, când pentru prima oară s-au adunat la Częstochowa tineri de peste granița de răsărit a Poloniei: ucrainieni, letoni, bieloruși, ruși. Toate colțurile Europei de Est erau reprezentate.

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/la-morenita-doi-sfinti-un-cantec/>
(26.03.2025)